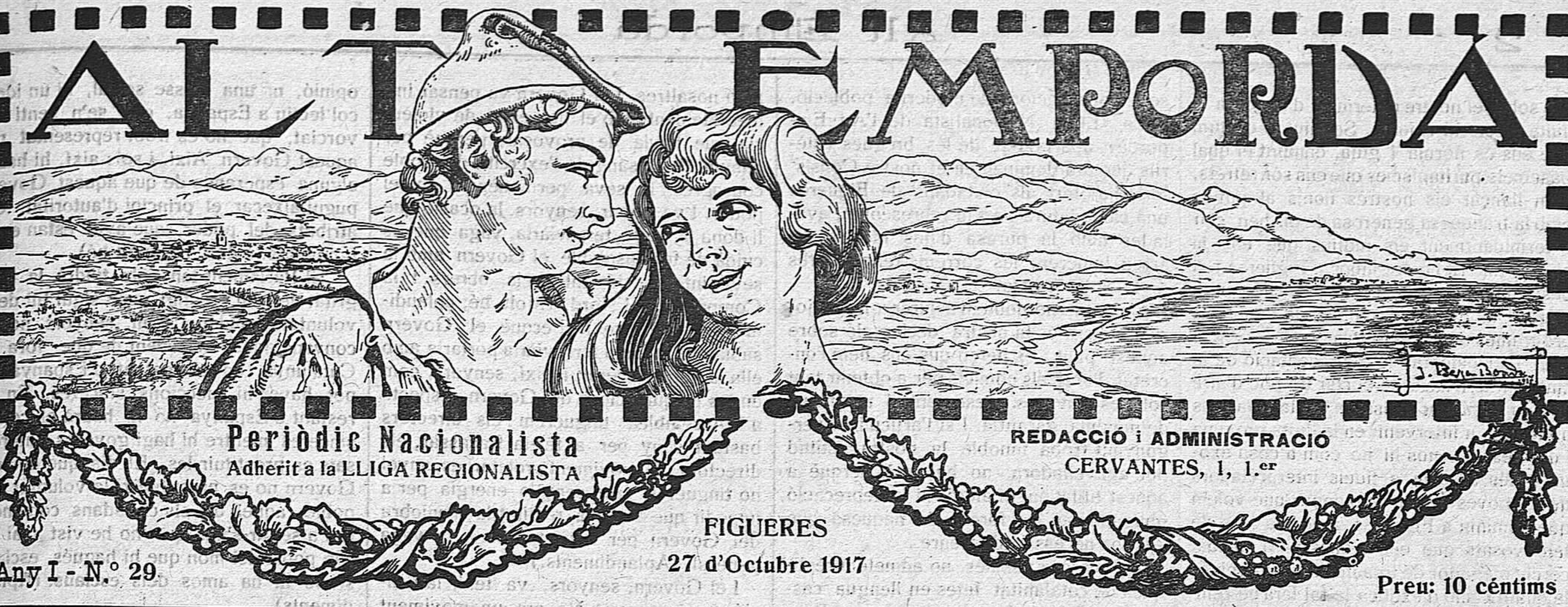

ALTA EMPORDA

Periòdic Nacionalista
Adherit a la LLIGA REGIONALISTA

REDACCIÓ i ADMINISTRACIÓ
CERVANTES, 1, 1.er

FIGUERES

27 d'Octubre 1917

Preu: 10 cèntims

Any I - N.º 29

MODERNA FARMACIA
CUSÍ-GARRIGA
FIGUERES

PURA MEDICAMENTA

Davant les eleccions municipals

La nostra candidatura

L'encert que tal com anunciàvem en el nostre número anterior, havia presidit la tria dels noms que en la vinenta campanya electoral han d'ésser representatius de les nostres ansies populars, integrant de ple a ple el nostre programa municipal, s'ha vist senceraement confirmat per l'acceptació que han obtingut en tot lloc.

Els homes que han consentit d'anar en la nostra candidatura, perquè en ella hi veien una executòria de noblesa i dignitat per ningú negada,—oïu, vós, Desclot, que amb tota cosa us atreviu i tota cosa blasmeu, talment com si no abastèssiu prou el sentit de les vostres exclamacions,—porten talròssec de simpatia i respecte que hom no podrà dir, i d'això hem curat, que hi hagi un desnivell entre les nostres proposades iniciatives municipals i els homes que haurien de fer-les realitat.

La nostra candidatura podrà ésser combatuda per tots aquells qui inspirant-se en excés amb el seu partidisme rural hi trobin en ella un valor nou que pot destorbar-los el continuat holocauste envers les lluites immorals que encara dominen a Ca-la-Vila i prenen el seu ressò per tota la ciutat, ja que els seus components són exemple de seny i dignitat prou alta per a oferir al poble una garantia,—amb el seu nom, només,—de que tan sols els ha de guiar l'interès suprem que exigeix la nostra vida municipal i ciutadana. Però tots aquells, qui són els més, que oblidant-se de bizantinismes estèrils posin per damunt de tothom les conveniències de la ciutat, no sabran veure en la nostra candidatura res més que el desig d'obtenir de nou a

nou per Figueres el serè instint de vida renovada que li cal, i que sembla hagi gairebé desaparegut.

Hem donat uns noms que, ultra l'honrada significació política que puguin tenir, els ideals de la qual ara s'estenen ben arreu dels pobles ibèrics que senten moure adintre seu una espurna del sentiment renovador que avui impera, porten a més el prestigi personal com a fermaça del seu valer i de la seva admirable ciutadania.

Són els nostres candidats prenda segura de la significació que ostenten. Presentant-se del tot deslligats de compromisos que podrien entrevarcar més endavant la seva gestió municipal; lliures com se troben de prejudicis sobre les qüestions que puguin suscitar-se durant el nou entrant bien, ells asseguren una actuació sincera, pulcra i assenyada, moguda a tot instant per les necessitats de la població.

La seva intervenció en la vida consistorial haurà d'ésser basada tot jorn en els seus ideals que no defugen, en la seva catalanitat, en el seu amor a Figueres, en el regoneixement imperiós d'assolir per ella una administració desproveïda dels mals que encara hi dominessin, més avinenta encara en aquets temps en què apar que s'entra amb activitat i interès en un període constructiu per a Figueres.

Para atenció, ciutadà, en totes les valors de la ciutat. Regira en els teus sentiments de figuerenc les fal'eres i desitjos que tu sentis per la nostra població. Serva en el teu fons la guspira de simpatia que

la nostra promesa hi hagi despertat, i posa la teva confiança en aquests noms que t'hem ofert:

Antoni Costa i Ferran

COMERCIANT

Lluís Fita Salvatella

INDUSTRIAL

Felip Llonch i Broch

AGRICULTOR

Josep Sans i Roquer

ADVOCAT

Propaga'ls i vota'ls quan sigui l'hora. Per a ells no et demanem el respecte, sinó la confiança de la qual els creguis mereixedors.

AUTONOMIA MUNICIPAL

La vida anèmica i raquítica dels municipis en sa casi totalitat, constitutius d'una roda en l'engranatge complicat de l'administració espanyola, amb mínimes atribucions pròpies i amb la feixuga càrrega que els imposa el seu caràcter de delegats en mantes funcions del poder central, fa desitjar amb daler la renovació política que ens ha de portar com a mida primordial la llibertat necessària, per tal que aquelles entitats naturals desenrotllin sense traves inútils la seva activitat, complint amb la llei de sa formació.

En primer terme cal deixar en plena llibertat als Ajuntaments perquè siguin ells qui elegeixin directament el seu President, alliberant-los de l'oprobiosa tutela que suposa el nomenament d'Alcaldes de R. O. violentant la voluntat popular. Seria interessant procurar en els afers d'importància regoneguda l'aplicació del principi del *referendum*, car indubtablement contribuiria amb eficàcia al millor estudi de les qüestions a resoldre i alhora en una major preocupació de tots els ciutadans per als assumptes comunals.

La diferenciació dels municipis, segons la seva importància numèrica, exigeix regles diverses atès també el caràcter que presentin d'agrupacions urbanes o bé de simples agrupaments rurals, per a senyalar a cada grup les atribucions que els caracteritzen. Així, les petites ciutats comarcals tenen ben marcada com a funció pròpia l'ensenyança tècnica en els seus primers graus, amb la creació d'escoles d'Agricultura, d'Indústries, etc., el qual complement hauria de trobar-se en les diferents escoles superiors que en les capitals siguin creades. Mes, si cada població té les seves característiques, és precis que

la llei reguladora tingui la suficient flexibilitat perquè no entrevanqui amb ses disposicions les iniciatives de les mateixes.

I la llibertat que se les hi atorgui ha de venir condicionada per una responsabilitat efectiva, a desgrat d'influències i caciqueries. Allavors les corporacions municipals, amb plena consciència de la importància de ses resolucions, veurien acreixer l'estima i consideració envers elles, i deixaria d'ésser opinió corrent la de que es cerquen els càrrecs de representant del municipi únicament per conveniència pròpia.

Però per atribucions que se'ls concedeixi, per llibertats que obtinguin, seran paraules buides de sentit si no tenen pas els mitjans materials necessaris per a portar a terme les funcions encomenades. S'imposa la reconstrucció de les hisendes locals a base de la separació amb les de l'Estat, quedant-se cada una els impostos que li pertocquen. La municipalització dels serveis públics pot constituir una font important d'ingressos aplicant-la amb mesura i no deixant-se portar per excessius entusiasmes de negocis fabulosos. Hom no concebeix com no hi ha encara cap disposició legal aon s'hi senyalin les atribucions dels municipis en aquest aspecte, quan la municipalització és aplicada amb relativa freqüència i se li obira tan estens desplegement.

Mentres no arribi l'imprescindible renovació de la vida local i s'hagin de subjectar els Ajuntaments a les anacròniques disposicions de la Llei vigent amb ses innombrables disposicions complementàries, i tot sovint contradictòries, serà solament com excepció que podran esmerçar la seva activitat a quelcom més que a rutines oficinesques, i veuran forçosament limitades ses iniciatives.

LA PRIMERA ESCOMESA

No ens ha sobtat amb exageració un article damunt *El Autonomista* de Girona aparegut amb la firma del redactor d'*Empordà Federal* qui hi usa el pseudònim de Juan Desclot.

I és que nosaltres ens fem càrrec de ço que ha mogut la ploma estilitzada del cronista per a dir en un periòdic foraster de nosaltres i dels candidats que hem proclamat per a lluitar en les vinentes eleccions les coses punxants i ofenedores que altrament no haurà gosat, i potser no li hauria sigut permès,—i els demés en sabrien el motiu,—de dir-ho en el periòdic figuerenc que més fidelment i amb més intimitat podia representar el pensament d'aquell qui n'és redactor.

El manifest amb el qual vàrem fer a la ciutat la presentació dels nostres candidats és una pàgina prou clara i sincera per a que no es cerquin interpretacions capcio-

ses sobre el nostre determini d'acudir a la lluita electoral vinenta. Seguint el costum que ens és norma i guia, damunt el qual basemels puritanismes que ens són retrats, hem llançat els nostres noms al públic amb la franquesa generosa de dir ben clar i terminantment els motius que ens hi obligaven. El nostre amor a Figueres i el desig d'apartar-nos de l'òrbita cançonera d'entre la qual s'hi mouen de temps els programes municipals dels partits que fins avui han ostentat la representació de la ciutat, i la fruïció de portar un poc d'aire nou en l'ambient malsà de Cà-la-Vila, ens obligaven a intervenir en la lluita pròxima i de presentar-nos-hi no com a cosa exòtica, més bé com a fidels interpretadors de les noves ànsies ciutadanes que volem que dominin a Figueres, a no sia que de tan avesats que ens trobéssim a l'actual cercle ofegador de tota iniciativa mereixés la qualificació d'exòtica la fal·lera de reintegrar a la ciutat amb tota puresa les

seves orientacions de moderna població.

La «Lliga Nacionalista de l'Alt Empordà», apartant-se de les bregues estèrils que ara dominen en el nostre Consistori, ha ofert als ciutadans de Figueres una candidatura on s'hi representen, avallades amb la puresa d'uns ideals que arreu imperen, les corrents renovadores de la ciutat nostra.

Com que no podíem aspirar a les majories, i clara és la nostra declaració sobre aquest punt, és pèrçò que ens hem concretat d'anar als comicis per a obtenir tant sols les minories, presentant-hi uns noms de màxima garantia. I si l'articulista vergonyant troba innoble la nostra actitud poc agavelladora, no ho serà perquè a aquest titllat pugui afegir-hi la deprecació obligada per les forces de flaqueza que ens fos necessari de treure.

I encara, i ademés, no admetem rèpliques de catalanitat fetes en llengua castellana. Cal que hom ho tingui present.

La paraula d'en Cambó

Totjust reintegrades a dret de ciutadania les garanties constitucionals que durant tant de temps s'han vist intervingudes per despòtica voluntat del govern del senyor Dato, i en el començament del nou període que ha obert l'aixecament de la prèvia censura i retorn a la lliure emissió del pensament, En Cambó ha dirigit la seva paraula orientadora i definidora al poble que estava afanyós de sentir una veu honrada i sincera enmig de la greu i malanant desorganització del dia.

En Cambó ha parlat. I nosaltres compremem i entenem aquelles seves primeres paraules en què hi exposava el temor que sentia al parlar, en la gravetat dels instants, dels aconteixements que l'ineptitud fatalitzada dels nostres homes de govern creava i fomentava; i tenint el deure de mostrar al país tota la fonda crisi que impera arreu de les correnties estatals d'Espanya.

Una actitud definida, una posició responsable fan de garanties de la paraula d'En Cambó. En la seva llarga exposició de fets i precisió de culpes, no s'hi troba el baladreig de faramalla que en altres és base de la seva verba, sinó que en tot lloc de la clara peroració del capdavanter nacionalista s'hi endevina i impera la serena reflexió dels fets que assenyalen en l'història del nostre Estat el solc gravíssim dels aconteixements que poden capgirar un règim.

L'acusació ferma i sostinguda que brolla dels llavis d'En Cambó contra els governs que en la posta del sistema estenen més i més el seu vilipendi i deshonra, i tornen més infeconda la seva mateixa vanagloria, és ben clara i lliure de subterfugis per a que hom pugui trobar-hi amb seny i veritat l'impressió real dels esdeveniments que avui per avui són el nexa de la política incapaç d'Espanya.

Ha parlat En Cambó al poble, i li ha dit la realitat del moment feixuc que ens pesa al damunt. Les pesombres de l'instant, l'enterboliment de la consciència del país valent-se d'inobles accions han sigut definides,

posant-hi al cap-d'avall l'escolí gloriós de la permanència catalana i el seu exemple.

Tenim al davant dels ulls, obert com un avenir, el discurs magistral del defensor de l'ideologia nacionalista pronunciat el passat dimarts a Barcelona. Com un ressó de la veu d'Espanya, d'aquesta consciència qui es desperta entre el soroll de ço que cau i el cruïxir de les coses corcades, el parlament del director ha d'ésser entès per tothom com la proclamació repetida de la necessitat d'aquesta renovació que avui hom demana.

Arreu, arreu hi passa l'hora solemne on s'hi obre un nou esdevenir. Espanya, la trista Espanya, avui rectifica talment el seu passat ple de desventures, la continuació fatal de la seva història ornada de marcits lloers guanyats amb tanta sang i vilipendiats amb tanta vergonya.

Era ahir, era abans d'ahir que el nostre Maragall llençava el crit entre la gernació malestruga d'aleshores. El seu *Adeu Espanya!* era l'exclamació dels sentiments colpits per la tràgica inconsciència davant de la dissort. Mes avui que entre clarors aurors hi ressalta la Nova Espanya que hem somniat i que en Cambó reclama, —admirable fermall de totes les voluntats i personalitats ibèriques, —cantarem el seu hardit despertar en l'hora escaienta de l'Europa heroica.

Davant l'èxit de l'Assemblea, el Govern busca un nou conflicte violent. La responsabilitat dels successos d'agost.

Fracassat el joc del Govern, els acords de l'Assemblea arribaren per fi a coneixement de tot Espanya, i de tota Espanya venien clams d'adhesió a nosaltres i de indignació contra el Govern, i de totes part d'Espanya hi havia ajuntaments que prenién l'acord d'adherir-se, i de tots els indrets d'Espanya es constituïen nuclis demanant a l'Assemblea que els orientés, que els guiés, perquè volien venir també

amb nosaltres. I el Govern va pensar immediatament amb el nou estat de violència que havia de provocar, perquè per damunt de la sang de l'exèrcit i del poble consagrés la seva permanència en el poder. I va trobar, senyors, la ocasió que li donà la vaga ferroviària, vaga que es cuidà de fer insoluble el Govern amb la seva intervenció entre els obrers i la Companyia del Nord. (Molt bé; aplaudiments xardorosos). Perquè el Govern sabia que la vaga ferroviària portaria amb ella la vaga general; i així, senyors, com en les maquinacions del Govern respecte a l'Assemblea tinguérem els directors bastant seny per a fer-la fracassar, els directors del moviment proletari espanyol no tingueren prou seny o energia per a impedir que fos una realitat la maniobra del Govern per a portar-los a la vaga general. (Aplaudiments.)

I el Govern, senyors, va tenir la ocasió que cercava. No era un moviment polític que pogués sumar a tots els estaments i classes el que es produïa; era un conflicte social, era manifestació de lluita de classes, amb les seves característiques més violentes: la vaga general. I l'exèrcit, fatalment, havia d'estar al costat del poder, i també, amb la vaga general, sectors immensos de la societat burgesa estarien fatalment al costat del Govern. (Molt bé, molt bé). Però avui, senyors, s'han pogut dir les coses pel seu nom, avui el poble i l'exèrcit saben clarament l'engany de que en foren víctimes, el parany en que caigueren, i en Besteiro, en nom dels obrers, proclama la existència de una intervenció misteriosa, que únicament a acció del Govern pot atribuir-se, que portà als obrers a decretar la vaga general, i avui el representant de les Juntes de Defensa, el coronel Márquez, proclama en carta que heveu llegit tots, que solament és repetició d'un concepte subscrit per totes les armes de l'exèrcit, en que declara que aquesta revolta fou provocada pel Govern a l'objecte de procurar que l'exèrcit es llancés contra el poble i que entre l'exèrcit i el poble hi hagués una reguera de sang que els fes incompatibles. (Aplaudiments). (Una veu: Visca el president de l'Assemblea!) (Grans aplaudiments).

En aquests moments, senyors, en que la veritat s'ha fet lloc i en que un esclat d'indignació ha brollat de tots els cors contra l'actuació del Govern a l'entorn dels successos d'agost, dediquem un record piados a aquells senyors de Barcelona i d'altres indrets d'Espanya que es creuen ser conservadors i creient fer obra conservadora felicitaran el Govern d'En Dato pel patriotisme... (Els aplaudiments no deixen sentir el final del paragraf).

Del discurs del Sr. Cambó

La solució de la crisi actual

I ara, senyors, vaig, amb poquíssimes paraules, a parlar de les solucions que la gravíssima situació en què viu Espanya al meu entendre pot tenir. Jo crec, senyors, que avui hi ha un problema cabdal a Espanya, previ a tots: ja sabeu el que jo sóc, catalanista; fins vos diré previ al problema de l'autonomia; i és el problema de posar les coses al seu lloc, el problema de que en el poder s'assenti el principi d'autoritat, de que en el Parlament hi hagi la representació del poble, de que el poder moderador ocupi el lloc que li marca la Constitució i de que l'exèrcit es reintegri a la disciplina. (Molt bé: aplaudiments).

Crec, senyors, que el Govern, la representació del poder públic, no la pot tenir avui cap partit; que el Govern que avui ha d'assumir el poder, amb les dificultats immenses amb que topa, és precis que enclogui totes les forces veritables de la opinió espanyola; que no hi hagi ni un partit que tingui força en la

opinió, ni una classe social, ni un ideal col·lectiu a Espanya, que se'n senti divorciat, que no es trobi representat per aquest Govern Així, i sols així, hi haurà alguna esperança de que aquest Govern pugui aixecar el principi d'autoritat, els atributs del poder, que avui estan en la ignominia. (Molt bé, molt bé).

El Parlament tan sols tindrà la integritat del seu prestigi quan sigui fill de la voluntat popular. I a mi, senyors, no em convenç aquell argument de que, fora de Catalunya, en el restant d'Espanya no pot haver-hi eleccions sinceres. En el restant d'Espanya no hi haurà eleccions sinceres mentre hi hagi governs interessats en prostituir-les. El dia que des del Govern no es prostitueixi la voluntat del poble, aquell dia els ciutadans començaran a sentir-s'en: que no he vist mai en cap poble del món que hi hagués esclaus si no hi ha amos dels esclaus. (Aplaudiments).

I he dit que l'exèrcit ha de retornar a la disciplina. I al parlar de disciplina, no em refereixo a la enterca disciplina de les ordenances militars. Avui al món s'està engendrant un nou sistema de disciplina més humana, més democràtica, però més eficaç, que la disciplina externa de que parlen les nostres ordenances. I concretant, senyors, la meua apreciació al problema candent i apassionat de les Juntes de Defensa, jo vos tinc de dir que entenc que la solució definitiva de la crisi que està plantejada a Espanya exigeix que aquestes Juntes de Defensa arribin a desaparèixer. I el poder, davant de les Juntes de Defensa, per a que desapareguin, té tres camins a seguir: Té el camí de la violència; no el podrà seguir, però si pogués seguir-lo no fóra el camí de solucionar el conflicte: seria el camí de la guerra civil. Té un altre camí, el camí més vil, el que segueix l'actual Govern: al camí de la intriga, per a dividir, per a corrompre, per a contrapuntar les Juntes i esmicolar l'exèrcit. I jo vos dic, senyors: Crec que Espanya no tornarà a la plena normalitat fins que les Juntes de Defensa hagin desaparegut; però també vos dic que mil vegades més greu que les més greus actuacions de les Juntes de Defensa, ho fóra la divisió i la contraposició entre diferents elements de l'exèrcit. La unitat de companyerisme entre les Juntes i l'exèrcit pot ser la base d'una solució satisfactòria; però l'esmicolament de l'exèrcit, la contraposició dels uns contra els altres, pot ser únicament un ideal per a homes abjectes que enyorin a Espanya el que ha passat a Mèxic. (Grans aplaudiments).

Jo crec, senyors, que no es pot arribar a la dissolució de les Juntes de Defensa més que al calor d'una immensa força moral, més que prenent per base una plena restauració del poder públic; que únicament pot aconseguir-se quan els homes als qui s'entregui el poder i hagin recollit del fang els atributs de manar presentin les mans netes de les passades culpes i damunt d'ells no pugui caure la indignació justificadíssima de l'exèrcit, que va donar lloc a l'acte del primer de juny i que va subratllar amb la seva conformitat tot el poble d'Espanya. (Aplaudiments).

Jo crec que desapareixeran les Juntes de Defensa quan tots, dins de l'exèrcit, es convencin de que no són necessàries, quan tots els militars vegin en el poder una garantia de justícia, molt superior a la que puguin donar-los totes les organitzacions que avui tenen. (Aplaudiments).

El dia, senyors, que tots els ciutadans, i primerament l'exèrcit, a l'atacar el poder, vegin que és sobirà i sàpiguen que aquest poder sobirà, ell mateix, per acte de pròpia voluntat i per compliment d'un deure, es converteix en servidor fidel i en esclau de l'interès públic de la nació (Molt bé), allavors no hi haurà Juntes de Defensa de l'exèrcit, perquè la bandera que aixecaren, simpàtica a la opinió, voleiarà a la capçalera del poder

i aquesta bandera no hi haurà cap ciutadà espanyol que pugui arrabassar-la. (Molt bé; aplaudiments.)

La missió i el triomf de Catalunya

I per aquesta obra senyors, per aquesta obra d'ordenament, de posar les coses en son lloc, Catalunya ha de tenir una actuació intensíssima. Si tots consagren en aquets moments la missió orientadora de Catalunya, de la nova vida d'una nova Espanya, si és de tots els indrets d'Espanya que els ulls es giren vers nosaltres i les esperances aquí s'encaminen, és el moment per a Catalunya dels dies heròics, d'immensa responsabilitat; i han de ser els dies de gran fervor, de prou fervor per a que no càpiga en la nostra terra i volguem comunicar-lo a tots els altres pobles i terres d'Espanya. (Molt bé).

Es el moment, senyors, en que hem de preparar per a data propera el triomf complet dels nostres ideals: l'autonomia integral de Catalunya. Però no una autonomia obtinguda d'una claudicació d'un Govern que al donar-la, vençut o temorós de ser-ho, ja pensaria el mode i forma de com demà prostituiria la concessió que ens hagués atorgat. Hem d'obtenir nostra autonomia integral d'un Parlament constituent que representi la voluntat veritat de tots els pobles d'Espanya. (Molt bé).

I en aquest Parlament, senyors, en aquest Parlament que es constituirà, perquè ho volem nosaltres (Ovació), en aquest Parlament, senyors, jo no hi veig cap perill per a les nostres aspiracions. En aquest Parlament, quan es tracti de donar sanció als nostres ideals de voler governar-nos a casa nostra, jo espero, ¿què dic, espero?, jo no veig possible que hi hagi un nucli de ciutadans que no depengui de cap oligarquia, sinó que representi un país, que pugui alçar la veu per a dir que no volen governar-se a casa seva, sinó que volen que els altres hi governin. (Ovació sorollosa que dura llarga estona).

«Sobre la autonomia política, ha dit recentment el senyor Dato, —si es que también este asunto ha de ocupar la atención de estos señores (es referia als parlamentaris), digo lo mismo que he manifestado acerca de la reforma de la Constitución. El partido liberal conservador, respondiendo a sus tradiciones y a sus convicciones, es enemigo declarado de todo programa nacionalista, de toda autonomía política y de todo aquello que pueda poner en peligro la integridad nacional.»

LES ACABALLES

Guaitau l'escors macil·lent del senyor Dato entre les ombres de la posta que infecta el paisatge, i revindrà en vostra memòria l'espectacle fantàstic dels espectres llastimosos que es difonen en la boira llagrimosa que els envolta.

El final d'una vergonya, els resultats d'un deshonor posen en l'ambient dintre el qual se mou el darrer President del Consell de Ministres d'un sistema en descredit, les funerals i acompassades llançons precursors de la seva definitiva desaparició.

I el senyor Dato, no-res-menys, encara sommia en vanes quimeres, encara es rabeja en els sommis de rosa tan apropòsits al seu tarannar, com si volgués donar

l'impressió de que ell es sostreu als simp-tomes fatals del temps.

Som a les acaballes de l'imperi de la ficció i de la vergonya, i no és molt apartada l'hora en què a les darreres espectaculars clarors d'un règim que s'esmoreix s'hi enllaçaran les aurors claretats revingudes entre una vida novíssima.

Deixeu passar la tràgica cavalcada dels darrers defensors d'una causa que es mor, enc que al seu darrera hi deixin el rastre de les seves culpes i errors.

I, sobretot, deixeu al senyor Dato amb les seves abstraccions, amb els seus optimismes d'infant. Així li serà més aplanadora la veritat quan li caigui al seu damunt amb tota força.

OFICINES ELECTORALS

En la "Lliga Nacionalista de l'Alt Empordà" són obertes les Oficines Electorals a disposició dels seus amics per a resoldre'ls-hi qualsevol qüestió relacionada amb les eleccions municipals.

Després de la censura

A la fi, una volta aixecada la censura que amordaçava la premsa periòdica de tot Espanya, s'ha pogut parlar alt i amb justícia de les causes dels esdeveniments que es succeeixen en el nostre país, portant-hi una perpètua anormalitat.

Alçat el vel que amagava dels ulls de l'opinió la veritat dels fets, ha vingut una pluja d'acusacions al Govern que amb la seva inèpcia malestruga donava ales a les gravetats de l'instant. La veritat al cap-d'avall s'imposa sempre, i aquesta vegada ressalta més que mai, per quan el Govern tergiversava amb mala fe i sense escrúpols les acusacions que hom li dirigia; i ara que amb la llibertat del parlar s'han sabut coses gravíssimes, que ens han gairebé conduït al cairell d'un estat anàrquic o de guerra civil, les comminacions són més fonades, l'acusació és més evident contra els homes sense sentit de governant que usdefruïten del govern de l'Estat en les hores perilloses que reclamen altres homes i altres sistemes.

Toca al seu final la vilipendiada jerarquia dels governs fatalistes; arreu, arreu és proposada una renovació cabdal de la vida pública que s'imposa. I en el poder encara hi pren estada, —vergonyosa estada, però, —l'home que amb més impudor ha estat representatiu de tots els vicis del sistema tarat que ara a cada pas s'entrevenca.

Les hores són comptades per a l'imperi de les seves culpes i errors. El país reclama, i ho exigeix la pau pública, que s'anunciï l'alba magnífica del nou règim que ha d'estendre la seva glòria i el seu benestar per sobre les terres feixugues de la vella Espanya.

I l'alçament de la censura porta avui noves esperances, després de les ombres de la mentida governamental.

NOTICIARI

La candidatura que els elements regionalistes de Girona presenten per a les vinentes eleccions municipals és formada pels senyors Xavier Monsalvatje Iglesias, Banquer i Publicista; Salvador Plaça Busquets, Fabricant; Josep Sambola Clapés, Advocat; Carles Martínez Massa, Banquer, i Joan Deulonder Salvatella, Farmaceutic.

Els noms dels candidats proclamats, persones d'innegable prestigi a Girona, i la força dels nostres amics, ens fan esperar que per a la major difusió

dels nostres ideals assoliran una esclatant victòria.

Màximes de l'home elegant

— I —

“Es tan ridícol defugir la moda, com ostentar-la amb excés.”

GUSTAU FLAUBERT

Vestiu-vos a la moda en els
GRANS MAGATZEMS
PUIG PARIS

Sastreria i Novetats per a home

Aquesta setmana : Exposició
::: d'abrics i bufandes :::

Alfred Alguacil

Làmpara 42 d'incandescència
marca — elèctrica —
Immollorable i invariable llum

La més potent i menys costosa
Invençió i fabricació espanyola

DESPATX:
Lasauca, 28 — De 10 matí a 9 nit
FIGUERES

Fan falta representants per als pobles del partit.

Avui a la nit tindrà lloc en el Teatre «El Jardí» la representació de *Don Juan Tenorio* els beneficis de la qual són destinats a la reforma i urbanització de la Rambla. Aixímateix, i tal com era anunciat, se verificarà demà la «Festa de la Flor», en la qual hi pendran part gran nombre de distingides i gentils senyorettes, a més de l'Orfeo «Germanor Empordanesa» que per a major realçar la festa

Clínica del Doctor SALESA CREIXELL

Ex-Metge Tocòleg, per oposició, de Madrid; Metge de 1.ª classe del Cos de Presons, per oposició. De l'Institut Rubio.

CIRURGIA GENERAL, PART I MATRIU

INJECCIONS INTRAVENENOSSES DEL 606

Pràctica de qualsevol intervenció quirúrgica.

Especialitat en la cura radical de la trencadura.

CONSULTA DE 11 A 1 — — — CARRER NOU, 25, 2.^{on}

donarà en la mateixa Rambla, i a les quatre de la tarde, una audició pública de les composicions «Himne de la senyera», «Sota de l'Olm» i «Pàtria nova», la primera i darrera de les quals seran interpretades en conjunt amb l'Orquestra «Pep».

Que tot plegat faci pujar força els cabals necessaris per a aquella reforma tan desitjada.

Josep Sans i Roquer

ADVOCAT

Gestió i tramitació de préstecs amortitzables del Banc Hipotecari d'Espanya al 5% anual.

Compra-venda de finques rústiques i urbanes en totes les poblacions de la Comarca.

Cervantes, 25 (abans S. Pau)

FIGUERES

Hem rebut una lletra de convit per a assistir al repartiment de premis del V Concurs Nacional d'Història de Catalunya que ha de celebrar-se a Girona els dies 28 i 29 d'aquest mes. Donem vives mercès per l'atenció que ens ha tingut la Comissió Delegada de l'Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana a Girona, organitzadora d'aquell Concurs.

Ciutadà!

Pensant en el temps de renovació que s'acosta per la ciutat, propaga des d'ara aquesta can-

didatura

Antoni Costa i Ferran

COMERCIANT

Lluís Fita i Salvatella

INDUSTRIAL

Felip Llonch i Broch

AGRICULTOR

Josep Sans i Roquer

ADVOCAT

Vinguda l'hora, fes-la triomfant. Per Figueres i els seus alts interessos

te'n sentirem grat

PRACTICANT Se'n necessita un a la Farmàcia Ferran. Donaran raó en la mateixa.

COL·LEGI-ACADEMIA "MONTURIOL"

Cursos d'anglès, francès, alemany i italià, a càrrec de dos il·lustrats professors, titular un d'ells i ex-profesor d'importants Col·legis i Liceus de França i Alemanya.

Lliçons de Taquigrafia per un entès professor.

Ensenyança de la Teneduria de Llibres i pràctiques de comerç.

Exàmens i úbics d'aptitud i exposició de treballs a fi de curs.

Les ensenyances són donades per procediments actius, pels quals l'alumne pren par activa en son ensenyament.

Tip Josep Trayter, Cervantes, 13. Figueres

"La Electricidad"

de Sabadell

MOTORS ELECTRICS

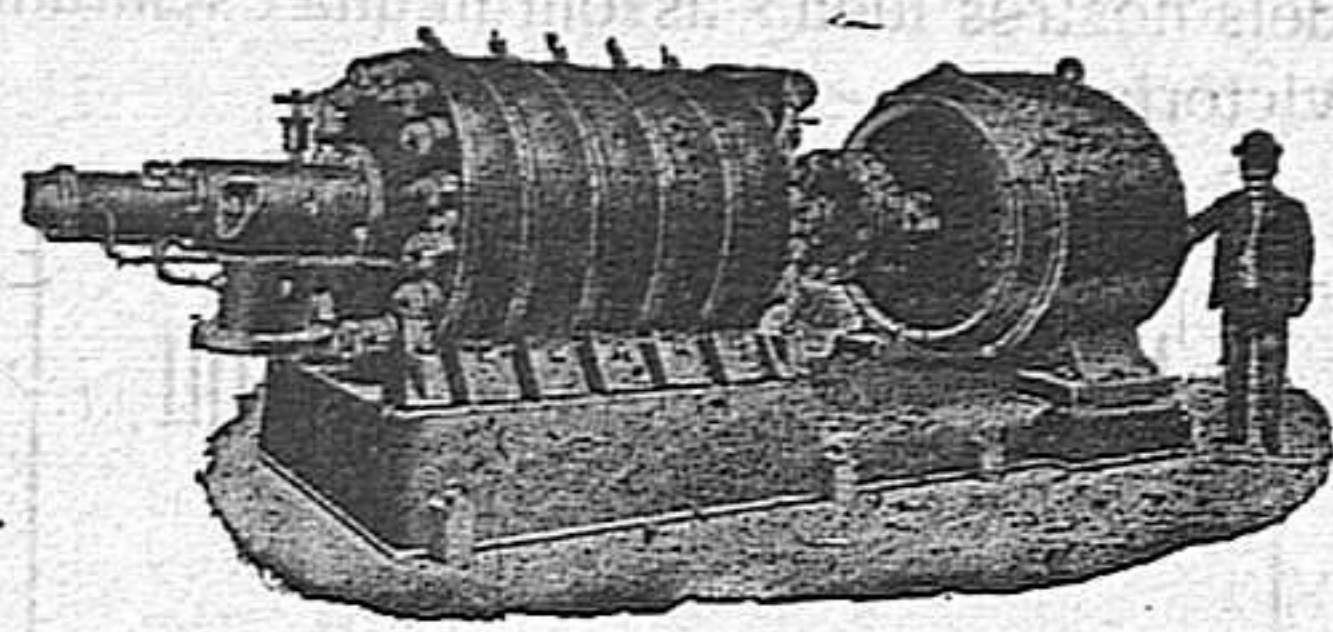
MOTO - BOMBES

TURBINES

MATERIAL ELECTRIC

Demaneu preus i pressupostos als
UNICS REPRESENTANTS per a la comarca

Fills de JOAN LLONCH i POUS. -- Figueres

CENTRE D'ESPECIFICS

NACIONALS i ESTRANGERS

DIPOSIT D'AIGÜES MINER

MEDICINALS - SUEROS

i VACUNES

ORTOPEDIA

PERFUMERIA

HIGIENICA

ESPECIALITATS

Farmacèutiques FERRAN

Fosfomaltina granular. Poderós
tònic reconstituent.

Neurokefaline. Específic segur i ino-
fensiu per a calmar ràpidament el mal de
cap i dolors nerviosos.

Matacucs vegetal. Infal·lible per a expulsar, els
cucs intestinals de les criatures.

Lloció capilar. Higiene del cap. Hermetosa el cabell;
evita i deté sa caiguda.

Tòpic callicida. Cura radicalment els ulls de poll i dureses
dels peus.

Dipòsit General: Farmacia FERRAN - FIGUERES

TRENCADURES

CURACIÓ RADICAL!
AMB ELS

GABINET DE CALLISTA

La ciència ha donat un gran pas en el tracta-
ment d'aquesta molesta i perillosa malaltia, con-
seguint curar-la, en poc temps i en totes les edats,
tal com podem provar-ho amb innumbrables cer-
tificats de pacients que després de portar durant
anys i anys aparells de tota mena, han pogut amb
el nostre senzill tractament veure's lliures per
sempre de la seva dolença.

Concessionari exclusiu per la província.

DOMÈNEC RIPOLL

Rambla, 7, 1.er - FIGUERES

Consultes gratuïtes de 9 a 1 i de 3 a 7

Petits braguers de goma per a nens, i faixes abdominals

PERE M. CARRÉ

Habilitat de Classes passives, de Presons i de Sanitat

CENTRE ADMINISTRATIU

Representació d'Ajuntaments, fabricants i particulars

(Unic despatx amb consulta gratis als Ajuntaments)

REPRESENTANT EN BARCELONA i MADRID

CARRER DE LA FORSA, 8, 1.er - GIRONA

TELEFON INTERURBÀ NUM. 40

Camiseria COLL

PLACA CONSTITUCIÓ, 24

FIGUERES

Es l'antiga casa de confiança per comprar camises,
colls, punys, genres de punt i tota mena de roba blanca,
per a senyores i nens.

CAMISES A MIDA, CONFECCIÓ ACURADA

Especialitat en vestits de batejar

MAGATZEMS DE FERRO i FERRETERIA

Fills de Joan Llonch i Pous

Palau (Placeta), 13. - FIGUERES

MAQUINARIA AGRÍCOLA

CUINES ECONOMIQUES

(Per a llenya, carbó i serradures)

CAIXES PER A CABALS

BATERIA DE CUINA

tota mena d'articles per a obres i construccions.

J. FERRAN GALTER

BANQUER

COMPRA i VENDA AL COMPTAT i A TERME DE

PAPER SOBRE L'ESTRANGER

CANVI DE MONEDES

PRÉSTECES SOBRE VALORS i MERCADERIES

COMPTES CORRENTS : DESCOMPTES : VALORS :

CUPONS i DIPÒSIT

Carrer de Vilafant, 2 i 4. FIGUERES

Fàbrica de glaç
i Cambra Refrigerica

Per a detalls i condicions dirigir-se a la Fàbrica

Carrer de la Concepció, 17. (Telèfon 71) - FIGUERES

ALT EMPORDÀ

Periòdic setmanal nacionalista

Redacció i Administració: Cervantes, 1, pral. - Telèfon n.º 337

FIGUERES

Política: Vida ciutadana.

Preus de sotscripció: { A Figueres: 1'00 pta. trimestral.
Per fóra: 1'50 »

A Figueres se trobarà de venda en la Llibreria d'En Josep Masdevall,
carrer de Palau.

En l'Administració del setmanari hi són admesos anuncis.